

Nr 9

Kungl. Maj:ts proposition angående godkännande av konvention rörande fisket och bevarandet av de levande tillgångarna i Östersjön och Bälten; given den 9 januari 1974.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden, föreslå riksdagen att bifalla det förslag om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

CARL GUSTAF

SVANTE LUNDKVIST

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att riksdagen godkänner en konvention rörande fisket och bevarandet av de levande tillgångarna i Östersjön och Bälten. Konventionen, som har undertecknats av samtliga Östersjöstater, omfattar Östersjön och Bälten, däri inbegripet Öresund. Enligt konventionen skall de fördragsslutande staterna nära samarbeta i syfte att bevara och föröka de levande tillgångarna och att få bästa möjliga avkastning av dem. En särskild kommission bildas för att leda detta samarbete och i övrigt uppfylla konventionens syften.

Utdrag av protokollet över jordbruksärenden hållet inför Hans Maj: Konungen i statsrådet på Stockholms slott den 9 januari 1974.

Närvarande: ministern för utrikes ärendena ANDERSSON, statsråden STRÄNG, JOHANSSON, HOLMQVIST, ASPLING, LUNDKVIST, GEIJER, BENGTSSON, NORLING, LÖFBERG, CARLSSON, FELDT, SIGURDSEN, GUSTAFSSON, ZACHRISSON, LEIJON, HJELM-WALLÉN

Chefen för jordbruksdepartementet, statsrådet Lundkvist, anmäler efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter fråga om *godkännande av konvention rörande fisket och bevarandet av de levande tillgångarna i Östersjön och Bälten* och anför.

Inledning

Sverige har sedan länge deltagit i samarbete med övriga Östersjöstater om fisket i Östersjön. Sålunda träffades år 1932 en överenskommelse med Danmark bl. a. om sillfisket i vissa delar av Östersjön. År 1962 träffades en överenskommelse mellan Sverige, Danmark och Förbundsrepubliken Tyskland rörande laxfisket. Polen har senare anslutit sig till denna överenskommelse. Frågan om en allmän fiskerikonvention har övervägts i skilda sammanhang. Sveriges fiskares riksförbund har sålunda i skrivelse den 31 augusti 1972 hemställt om initiativ till en konvention för att bevara fiskresurserna i Östersjön. Arbetet på en sådan konvention inleddes år 1972. Efter ett förberedande expertmöte i Sopot, Polen, den 12—15 juni 1973 i vilket samtliga Östersjöstater deltog, hölls på polsk inbjudan under tiden den 4—14 september 1973 i Gdańsk en diplomatisk konferens, vid vilken texten till en konvention rörande fisket och bevarandet av de levande tillgångarna i Östersjön och Bälten antogs. Konventionen och konferensens slutakt undertecknades den 13 september 1973 av samtliga Östersjöstater, nämligen Danmark, Finland, Polen, Sovjetunionen, Sverige, Tyska Demokratiska Republiken och Förbundsrepubliken Tyskland. Konventionen skall ratificeras eller godkännas.

Konventionen och konferensens slutakt torde i svensk originaltext få fogas till statsrådsprotokollet i detta ärende som *bilaga*.

Yttranden över frågan om Sveriges tillträde till konventionen har avgetts av rikspolisstyrelsen, chefen för marinen, generaltullstyrelsen, fiskeristyrelsen och Sveriges fiskares riksförbund.

Nuvarande bestämmelser m. m.

Sverige är part i en multilateral och två bilaterala fiskeriöverenskommelser beträffande Östersjön. Således finns en överenskommelse mellan Sverige och Danmark om sillfisket i vissa områden av Östersjön. Konventionen den 31 december 1932 angående fiskeriförhållandena i de till Sverige och Danmark gränsande farvattnen (SÖ 1933: 13, ändrad SÖ 1956: 19) omfattar i fråga om Östersjön den svenska kusten från Falsterbo fyr till Simrishamns fyr samt Bornholms och ögruppen Kristiansös kuster. Inom dessa områden skall sillfisket med drivgarn vara gemensamt för de båda ländernas fiskare fr. o. m. den 1 maj t. o. m. den 31 augusti. Konventionen innehåller också föreskrifter om fiskets bedrivande inom de områden konventionen avser. Med anledning av konventionen har Kungl. Maj:t utfärdat kungörelsen (1933: 282) med vissa bestämmelser rörande fiskeriförhållandena i de till Sverige och Danmark gränsande farvattnen.

I detta sammanhang bör också nämnas den överenskommelse som Sverige år 1962 träffat med Danmark och Förbundsrepubliken Tyskland rörande skydd för beståndet av lax i Östersjön (prop. 1963: 7, UU 1963: 1, rskr 1963: 77). Till denna överenskommelse har Polen senare anslutit sig. Överenskommelsen omfattar Östersjön, vari inbegrips Finska viken, Bottenhavet och Bottniska viken men inte Öresund eller Bälten. Överenskommelsen innebär att endast större lax får fångas och att endast redskap av viss angiven typ får användas.

Fiskeristyrelsen har bemyndigats meddela de bestämmelser, bl. a. om storleken av nätmaskor i fiskeredskap och om minimimått på fisk, som betingas av Sveriges anslutning till bl. a. 1962 års laxfiskeöverenskommelse. Även i övrigt meddelar styrelsen bestämmelser i samma hänseenden för det svenska havsfisket. Föreskrifterna härom finns i kungörelsen (1965: 500) om bestämmelser angående storleken av nätmaskor i fiskeredskap och minimimått på fisk m. m. Fiskeristyrelsen har i ämnet utfärdat kungörelsen (1971: 100) med vissa bestämmelser rörande fisket i Östersjön (ändrad senast 1973: 151).

Enligt lagen (1971: 850) med anledning av gränsälvsöverenskommelsen den 16 september 1971 mellan Sverige och Finland gäller särskilda bestämmelser om fiske inom det område som utgörs av gränsälvarna med sidogrenar och utflöden jämte den inom finska och svenska Nedertornå socknar norr om latitudsparallellen 65°35'N belägna delen av Bottniska viken (Torne älvs fiskeområde). Bestämmelserna om fiske i gränsälvsöverenskommelsen avser bl. a. fredningszoner och vissa andra fiskeförbud i havsområdet. Vidare gäller kungörelsen (1971: 1018) om tillämpning av stadgan för fisket inom Torne älvs fiskeområde.

Konventionen

I konventionens inledning förklaras att en avkastning av de levande tillgångarna i Östersjön och Bälten — vari inbegrips Öresund, Finska viken, Bottenhavet och Bottniska viken — på en bibehållen högsta nivå är av stor betydelse för staterna i Östersjöområdet. Det betonas att Östersjöstaterna har ett gemensamt ansvar för bevarandet av de levande tillgångarna och deras ändamålsenliga utnyttjande. De fördragsslutande staterna har därför kommit överens om att nära samarbeta i syfte att bevara och öka de levande tillgångarna i Östersjön och Bälten och att få bästa möjliga avkastning av dem. Särskilt skall undersökningar i dessa hänseenden ökas och samordnas. Organisatoriska och tekniska åtgärder för att bevara och öka de levande tillgångarna skall förberedas och genomföras (art. 1).

Enligt artikel 2 är konventionen tillämplig på alla vattenområden i Östersjön och Bälten intill baslinjerna, i väster begränsade av en rät linje från Hasenøre Hoved till Gniben Odde, från Korshage till Spodsbjerg och från Gilbjerg Hoved till Kullen.

Ingen bestämmelse i konventionen berör fördragsslutande stats rättigheter, anspråk eller uppfattning i fråga om territorialvattengränsen eller utsträckning av fiskerijurisdiktionen enligt folkrätten (art. 3).

En fiskerikommission skall upprättas för Östersjön (art. 5). Varje fördragsslutande stat får utse högst två ombud såsom medlemmar av kommissionen. Därutöver kan också utses sakkunniga och experter.

Kommissionen skall ha sitt säte i Warszawa (art. 6). Kommissionens finansiella bestämmelser och budget behandlas i artikel 7. Budgetens totalbelopp skall bestridas av de fördragsslutande staterna i lika delar. Kostnader för ombud, sakkunniga och experter som deltar i kommissionens arbete skall vederbörande stat själv bestrida.

Kommissionen skall som regel sammanträda vartannat år i Warszawa. Varje stat skall ha en röst i kommissionen. Beslut och rekommendationer skall antas med två tredjedelars majoritet av närvarande och röstande fördragsslutande stater. Kommissionens arbetspråk skall vara engelska medan kommissionens officiella språk är signatärstaternas språk, dvs. danska, finska, polska, ryska, svenska och tyska. Kostnader för översättning till fördragsslutande stats eget språk vid kommissionens förhandlingar skall bestridas av den staten (art. 8).

Kommissionen har enligt artikel 9 till uppgift att samla in, sammanställa, analysera och sprida statistiska data i fråga om fångster m. m. Kommissionen skall också utarbeta förslag som syftar till att samordna forskningen i konventionsområdet. Vidare skall kommissionen förbereda och lägga fram rekommendationer beträffande reglering av fiske- redskap, utrustning, fångstmetoder och minimimått på fisk som får

ilandföras. Även frågor om fredningstider och fredningsområden samt förbättring och utökning av havets levande tillgångar kan omfattas av rekommendationer (art. 10).

Fördragsslutande stat kan inom nittio dagar efter tillkännagivandet av en rekommendation göra invändningar mot densamma. Rekommendationen är då inte gällande för staten i fråga. Görs en invändning inom nämnda tid kan varje annan fördragsslutande stat på samma sätt göra invändning under en ytterligare period om sextio dagar. Om invändningar görs av tre eller flera fördragsslutande stater, befrias de övriga staterna från skyldighet att genomföra rekommendationen (art. 11).

Enligt artikel 12 ankommer det på fördragsslutande stat att säkerställa tillämpningen av bestämmelserna i konventionen och av de rekommendationer som är gällande för staten. I händelse av överträdelse skall lämpliga åtgärder vidtas. De rekommendationer av kommissionen som är bindande för en stat skall genomföras på dess territorialhav och inom de vattenområden över vilka den utövar fiskerijurisdiktion. Kommissionen skall tillställas tillgängliga statistiska data och upplysningar.

Kommissionen skall, när den så finner lämpligt, underrätta stat som inte är ansluten till konventionen om sådant fiske i konventionsområdet som bedrivs av den statens medborgare eller fartyg och som kan inverka negativt på kommissionens arbete eller genomförandet av konventionens syften (art. 13).

Konventionens bestämmelser skall inte tillämpas på fiske som uteslutande bedrivs för vetenskapliga ändamål (art. 14).

Kommissionen skall samarbeta med andra internationella organisationer med likartad verksamhet (art. 15).

Artikel 16 anger förfarandet vid ändring av konventionen.

Konventionen skall ratificeras och ratifikationsinstrumenten deponeras hos Polens regering. Stat som är intresserad av att vårda och ändamålsenligt utnyttja de levande tillgångarna i Östersjön och Bälten kan av de fördragsslutande staterna inbjudas att ansluta sig till konventionen (art. 17).

Konventionen träder i kraft den nittionde dagen efter det att det fjärde ratifikations- eller godkännandeinstrumentet deponerats (art. 18).

Enligt artikel 19 kan konventionen frånträdas när som helst efter det att fem år förflutit från tidpunkten för dess ikraftträdande.

Konferensens slutakt

I konferensens slutakt bör två punkter särskilt uppmärksammas. Sålunda förklarade sig konferensen enig om att Bälten och Öresund skall i kommissionsarbetet betraktas som ett särskilt område vilket från biologisk synpunkt utgör ett övergångsområde mellan egentliga Östersjön och Nordsjön.

Vidare antecknades att ingen av de fördragsslutande staterna f. n. hävdar jurisdiktion utanför en gräns om tolv nautiska mil från de linjer från vilka de fördragsslutande staterna beräknar bredden av sitt territorialhav, dvs. baslinjerna. Staterna var överens om att konventionen bör ses över för det fall någon av dem i framtiden kommer att hävda en vidare jurisdiktion.

I slutakten hänvisades vidare till en av konferensen antagen resolution, i vilken uttalades att de fördragsslutande staterna skall fortsätta att studera de förslag till fiskeregler som behandlades under konferensen och ha gemensamma överläggningar om dem. Konferensen begärde hos Internationella havsforskningsrådet (ICES) bistånd för att utreda beskattningen av sill, skarpsill, torsk och plattfisk. Vidare begärdes råd om regleringar som kan användas för att uppnå bästa möjliga avkastning av de nämnda arterna.

Konferensen ansåg det nödvändigt att sammankalla ett möte med experter från de fördragsslutande staterna så tidigt som möjligt år 1974. Syftet med detta möte skulle i första hand vara att detaljgranska de föreslagna fiskereglerna.

Konferensen uttryckte vidare förhoppningen att de fördragsslutande staterna skulle vidta åtgärder på nationell basis för att skydda de levande tillgångarna i Östersjön till dess internationella regleringar trätt i kraft.

Remissyttrandena

Samtliga remissinstanser förordar eller godtar att Sverige ansluter sig till konventionen.

Fiskeristyrelsen framhåller att nödvändigheten av en överenskomelse mellan Östersjöstaterna beträffande fisket och bevarandet av de levande tillgångarna i Östersjön och Bälten framträtt allt tydligare de senaste åren till följd av fiskets intensifiering. En konvention i syfte att skydda Östersjöns levande marina tillgångar får därför betraktas som nödvändig. Styrelsen betonar i sitt yttrande även de ökade krav som ställs på havsfiskelaboratoriets undersökningsverksamhet till följd av konventionen. Styrelsen understryker starkt behovet av en förstärkning av laboratoriets resurser om man skall kunna uppfylla de krav konventionen ställer på medlemsländerna. *Sveriges fiskares riksförbund* ser med tillfredsställelse att en konvention tillskapas för Östersjön och Bälten. Förbundet anser emellertid att det på något sätt bör förtydligas vad som menas med "alla vattenområden i Östersjön" för att missförstånd ej skall uppkomma, bl. a. beträffande avgränsningen i norr. Även *chefen för marinen* anser att begreppet Östersjön bör definieras närmare. *Rikspolisstyrelsen* har från polisiär synpunkt inte något att invända mot innehållet i konventionen.

Departementschefen

Fisket i Östersjön har intensifierats under senare år. Förbättrade fångstmetoder och redskap har därvid kommit till användning. Vikande fiskbestånd i angränsande havsområden har tidvis också lett till ökat fiske i Östersjön.

De ökade fiskeansträngningarna har bl. a. medfört risk för överfiskning av vissa fiskslag. Det har mot denna bakgrund framstått som nödvändigt att söka vidta åtgärder för att bevara och öka de levande tillgångarna i Östersjön och Bälten och därigenom främja fisket. Såsom jag anfört i det föregående har denna fråga även tagits upp av Sveriges fiskares riksförbund, som begärt att initiativ skulle tas till en konvention i syfte att skydda Östersjöns levande tillgångar. Det är uppenbart att alla Östersjöstater måste samverka om åtgärderna skall få önskvärd effekt. Grunden för en sådan samverkan har nu lagts genom att samtliga Östersjöstater den 13 september 1973 undertecknat en konvention om fisket och bevarandet av de levande tillgångarna i Östersjön och Bälten.

Konventionen omfattar Östersjön, Bälten och Öresund med undantag för inre vatten. Sålunda undantas bl. a. insjöar och skärgårdsområden. Jag vill framhålla att Östersjön i detta sammanhang anses omfatta även Finska viken, Bottenhavet och Bottniska viken. Enligt konventionen skall de fördragsslutande staterna nära samarbeta för att bevara och öka de levande tillgångarna i Östersjön och Bälten och för att få bästa möjliga avkastning av dem.

För att leda detta samarbete och även i övrigt verka för konventionens syften skall en fiskerikommission upprättas. Kommissionen skall ha sitt säte i Warszawa. Kostnaderna för kommissionens verksamhet skall bestridas av de fördragsslutande staterna i lika delar. Kommissionen, som skall hålla ordinarie sammanträden vartannat år, har till uppgift att samla in, sammanställa, analysera och tillhandahålla statistiska data i fråga om fångst, fiskeansträngningar o. d. Den skall också utarbeta förslag för att åstadkomma samordning av forskningen i konventionsområdet samt förbereda och lägga fram rekommendationer. Kommissionen kan också rekommendera konventionsstaterna att vidta åtgärder för t. ex. reglering av fisket, utrustning, fångstmetoder och minimimått på fisk som får ilandföras. Rekommendationerna kan också gälla fredningstider och fredningsområden samt andra åtgärder för att förbättra och öka havets levande tillgångar. Enligt konventionen förpliktas sig varje fördragsslutande stat att vidta de åtgärder som behövs för att säkerställa tillämpningen av bestämmelserna i konventionen och de rekommendationer som gäller för staten i fråga. Fördragsslutande stat skall på sitt territorialhav och inom de vattenområden över vilka den utövar fiskerijurisdiktion genomföra för den staten bindande rekommendationer.

Samtliga remissinstanser är positiva till att Sverige tillträder konventionen. En konvention i syfte att skydda Östersjöns levande marina tillgångar anses nödvändig. Jag delar denna bedömning. Att förbättra och öka de levande tillgångarna i Östersjön och Bälten är en angelägen uppgift för Östersjöns alla strandstater. Jag vill i detta sammanhang också erinra om att det pågår förberedelser för att få till stånd en miljökonvention för Östersjön. Genom att i en sådan konvention angripa föroreningsproblemen torde ytterligare förutsättningar för ett fortsatt långsiktigt och allsidigt utnyttjande av Östersjöns levande tillgångar skapas. Den nu aktuella konventionen utgör ett betydelsefullt led i detta arbete. Jag förordar därför att Sverige tillträder densamma. Det ankommer på Kungl. Maj:t eller den myndighet Kungl. Maj:t bestämmer att meddela de föreskrifter som behövs vid ett svenskt tillträde till konventionen.

Fiskeristyrelsen har i sitt remissyttrande pekat på nödvändigheten att förstärka havsfiskelaboratoriets resurser om man på svensk sida vill uppfylla de krav som konventionen ställer på medlemsländerna. Jag vill härtill anföra att denna fråga bör behandlas först när man säkrare kan bedöma omfattningen och inriktningen av kommissionens verksamhet.

De kostnader som Sveriges tillträde till konventionen medför kommer i huvudsak att avse dels en andel av kommissionens sekretariatskostnader, dels kostnader för resor m. m. för dem som företräder Sverige vid kommissionens sammanträden. Storleken av dessa kostnader kan f. n. inte anges. De torde få täckas från nionde huvudtitelns förslagsanslag Bidrag till vissa internationella organisationer m. m.

Hemställan

Under åberopande av det anförda hemställer jag att Kungl. Maj:t föreslår riksdagen

att godkänna konventionen rörande fisket och bevarandet av de levande tillgångarna i Östersjön och Bälten.

Med bifall till vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt förordnar Hans Maj:t Konungen att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:
Gunnel Anderson

*Bilaga***Konvention rörande fisket och bevarandet av de levande tillgångarna i Östersjön och Bälten**

Till denna konvention anslutna stater,
som anser att en avkastning av Östersjöns och Bältens levande tillgångar på en bibehållen högsta nivå är av stor betydelse för staterna i Östersjöområdet,
som erkänner sitt gemensamma ansvar för bevarandet av de levande tillgångarna och deras ändamålsenliga utnyttjande,
som är övertygade om att bevarandet av de levande tillgångarna i Östersjön och Bälten påkallar ett närmare och utvidgat samarbete i detta område,
har kommit överens om följande.

Artikel I

De fördragsslutande staterna skall nära samarbeta i syfte att bevara och föröka de levande tillgångarna i Östersjön och Bälten och att erhålla en optimal avkastning av dem samt särskilt utöka och samordna undersökningar i dessa hänseenden, förbereda och genomföra organisatoriska och tekniska åtgärder för att bevara och föröka de levande tillgångarna, däri inbegripet åtgärder för artificiell reproduktion av värdefulla fiskslag och/eller finansiellt bidra till sådana åtgärder på en jämställd och rättvis grundval samt vidta andra åtgärder för att uppnå ett ändamålsenligt och effektivt utnyttjande av de levande tillgångarna.

Artikel II

1. Det område inom vilket denna konvention äger tillämpning, nedan kallat "konventionsområdet", omfattar alla vattenområden i Östersjön och Bälten med undantag för inre vatten, i väster begränsade av en rät linje från Hasenøre Hoved till Gniben Odde, från Korshage till Spodsbjerg och från Gilbjerg Hoved till Kullen.

2. Denna konvention skall gälla för alla fiskarter och andra levande havstillgångar inom konventionsområdet.

Artikel III

Ingen bestämmelse i denna konvention skall anses beröra fördragsslutande stats rättigheter, anspråk eller uppfattning i fråga om territorialvattengränsen eller utsträckning av fiskerijurisdiktionen enligt folk-rätten.

Artikel IV

I denna konvention avses med "fartyg" varje fartyg eller båt, som brukas för fångst eller beredning av fisk eller av andra levande havsorganismer och vilken är registrerad eller hemmahörande i fördragsslutande stat eller vilken för sådan stats flagga.

Artikel V

1. För denna konventions syften upprättas härigenom en fiskerikommission för Östersjön, nedan kallad "kommissionen".

2. Fördragsslutande stat får utse högst två ombud såsom medlemmar av kommissionen jämte de sakkunniga och experter att biträda dem som staten beslutar.

3. Kommissionen skall bland sina medlemmar utse en ordförande och en vice ordförande för en period av fyra år. De skall kunna omväljas, dock inte för närmast följande fyraårsperiod.

Ordföranden och vice ordföranden skall väljas från olika fördragsslutande stater.

4. Kommissionsmedlem som väljs till ordförande i kommissionen upphör därigenom att företräda sin stat och skall heller inte rösta. Ifrågavarande stat har rätt att utse annat ombud att tjänstgöra i ordförandens ställe.

Artikel VI

1. Kommissionen skall ha sitt säte i Warszawa.

2. Kommissionen skall utse sin sekreterare och vid behov erforderlig personal att bistå sekreteraren.

3. Kommissionen skall anta sin egen arbetsordning liksom de övriga bestämmelser den anser erforderliga för sitt arbete.

Artikel VII

1. Kommissionen skall anta sina finansiella bestämmelser.

2. Kommissionen skall göra upp en budget för två år, omfattande föreslagna utgifter och uppskattade inkomster under därefter följande räkenskapsår.

3. Budgetens totalbelopp, inbegripet förekommande tilläggsbudget, skall bestridas av de fördragsslutande staterna i lika delar.

4. Fördragsslutande stat skall själv bestrida sådana kostnader som hänför sig till dess ombud, sakkunniga och experter som deltar i kommissionens arbete.

Artikel VIII

1. Om kommissionen inte beslutar annat, skall den sammanträda vartannat år i Warszawa på tid som den finner lämplig. På begäran av företrädare i kommissionen för fördragsslutande stat och under förutsättning att kravet stöds av ombud för annan fördragsslutande stat, skall kommissionens ordförande så snart som möjligt och inte senare än tre månader räknat från dagen för framställningen sammankalla extra ordinarie möte på tid och plats som han bestämmer.

2. Kommissionens första sammanträde skall utlysas av denna konventions depositarieregering att äga rum inom nittio dagar från den dag som följer på konventionens ikraftträdande.

3. Varje fördragsslutande stat skall ha en röst i kommissionen. Kommissionens beslut och rekommendationer skall antas med två tredjedelars röstövertvikt av närvarande och röstande fördragsslutande stater.

4. Kommissionens arbetspråk skall vara engelska. Signatärstaternas språk är kommissionens officiella språk. Endast kommissionens rekommendationer, beslut och resolutioner skall avfattas på dessa språk.

Vid kommissionens möten har fördragsslutande stat rätt att få förhandlingarna översatta till sitt eget språk. Samtliga kostnader som är förenade med sådan översättning skall bestridas av den staten.

Artikel IX

1. Det åligger kommissionen

a) att fortlöpande hålla sig underrättad om de levande tillgångarna och fisket i konventionsområdet genom att samla in, sammanställa, analysera och sprida statistiska data, exempelvis i fråga om fångst, fiskeansträngningar och annat,

b) att arbeta ut förslag som syftar till att samordna den vetenskapliga forskningen i konventionsområdet,

c) att förbereda och för de fördragsslutande staternas övervägande lägga fram rekommendationer som såvitt möjligt skall bygga på resultat av vetenskapliga undersökningar beträffande de frågor som avses i artikel X.

2. Vid fullgörandet av sina uppgifter skall kommissionen när den så bedömer lämpligt begära bistånd av internationella havsforskningsrådet (ICES) och andra internationella tekniska och vetenskapliga organisationer samt använda sig av de uppgifter som lämnas av de offentliga myndigheterna i de fördragsslutande staterna.

3. För att utföra sina uppgifter kan kommissionen sätta till arbetsgrupper och andra undergrupper och bestämma deras sammansättning och befogenheter.

Artikel X

Åtgärder med avscende på denna konventions syften som kommissionen kan överväga och i fråga om vilka den kan göra rekommendationer till de fördragsslutande staterna är

a) åtgärder för reglering av fiskeredskap, utrustning och fångstmetoder,

b) åtgärder för reglering av minimimått på fisk som får behållas ombord på fartyg, ilandföras, saluhållas eller utbjudas,

c) åtgärder för genomförande av fredningstider,

d) åtgärder för införande av fredningsområden,

e) åtgärder för att förbättra och öka havets levande tillgångar, däri inbegripet artificiell reproduktion och överflyttning av fisk och andra organismer,

f) åtgärder för reglering och/eller kvotering mellan fördragsslutande stater av sammanlagd fångstkvantitet och fiskeansträngningarna i fråga om föremål, slag, områden och fiskeperioder,

g) andra åtgärder som är att hänföra till bevarandet och ett ändamålsenligt utnyttjande av havets levande tillgångar,

h) åtgärder som rör kontrollen över verkställande av rekommendationer som förpliktar de fördragsslutande staterna.

Artikel XI

1. Om inte annat följer av bestämmelserna i denna artikel förbinder sig de fördragsslutande staterna att genomföra varje rekommendation som avgetts av kommissionen enligt artikel X i konventionen från den tidpunkt som beslutats av kommissionen, vilken inte skall vara före utgången av den frist för invändningar som anges i förevarande artikel.

2. Fördragsslutande stat kan inom nittio dagar efter tillkännagivandet av en rekommendation göra invändning mot den och är i sådant fall inte skyldig att genomföra rekommendationen.

Fördragsslutande stat kan också när som helst ta tillbaka en invändning och genomföra rekommendationen.

Görs invändning inom de nittio dagarna, kan varje annan fördragsslutande stat på samma sätt göra invändning under en ytterligare frist om sextio dagar.

3. Görs invändningar mot en rekommendation av tre eller flera fördragsslutande stater, befrias de övriga fördragsslutande staterna genast från skyldighet att genomföra rekommendationen.

4. Kommissionen skall snarast underrätta varje fördragsslutande stat om mottagandet eller återtagandet av en invändning.

Artikel XII

1. Fördragsslutande stat skall i fråga om sina medborgare och fartyg vidta erforderliga åtgärder för att säkerställa tillämpningen av bestämmelserna i denna konvention och av de rekommendationer från kommissionen som förpliktar den fördragsslutande staten samt i händelse av överträdelse vidta lämpliga åtgärder.

2. Utan förfång för de fördragsslutande staternas suveräna rättigheter beträffande deras territorialhav och rättigheterna i deras fiskezoner skall varje fördragsslutande stat genom sina inhemska myndigheter på sitt territorialhav och inom de vattenområden, över vilka den utövar fiskerijurisdiktion, genomföra sådana rekommendationer av kommissionen som är bindande för den.

3. Fördragsslutande stat skall på tid och sätt som kommissionen bestämmer tillhandahålla kommissionen sådana tillgängliga statistiska data och upplysningar som avses i artikel IX paragraf 1a) liksom redogörelse för alla åtgärder som vidtagits i överensstämmelse med paragraferna 1 och 2 i förevarande artikel.

Artikel XIII

Kommissionen skall när den så finner lämpligt underrätta stat som inte är ansluten till denna konvention om sådant fiske i konventionsområdet, som bedrivs av den statens medborgare eller fartyg och som kan inverka negativt på kommissionens arbete eller fullgörandet av konventionens syften.

Artikel XIV

Bestämmelserna i denna konvention skall inte tillämpas på fiske som uteslutande bedrivs för vetenskapliga undersökningar med fartyg som bemyndigats därtill av fördragsslutande stat eller beträffande fisk eller andra havsorganismer som fångats vid sådant fiske. Sådan fångst får inte säljas, uppvisas för eller utbudas till försäljning.

Artikel XV

1. Kommissionen skall samarbeta med andra internationella organisationer med likartad verksamhet.

2. Kommissionen kan bjuda in berörd internationell organisation eller regering i stat som inte är ansluten till denna konvention att delta som observatör vid kommissionens sammanträden eller vid möten med dess undergrupper.

Artikel XVI

1. Fördragsslutande stat kan föreslå ändringar i denna konvention. Varje föreslagen ändring skall översändas till depositarieregeringen som

skall underrätta alla fördragsslutande stater därom. Fördragsslutande stat skall så snart möjligt efter mottagandet av underrättelsen meddela depositarieregeringen om den godtar ändringen eller inte.

Ändringen träder i kraft nittio dagar efter det att depositarieregeringen mottagit underrättelse att alla fördragsslutande stater godkänt ändringen.

2. Varje stat som ansluter sig till denna konvention efter det att en ändring trätt i kraft enligt bestämmelserna i paragraf 1 i denna artikel är skyldig att iaktta konventionen i dess ändrade lydelse.

Artikel XVII

1. Denna konvention skall ratificeras eller godkännas av signatärstaterna. Ratifikations- eller godkännandeinstrumenten skall deponeras hos Folkrepubliken Polens regering som skall vara depositarieregering.

2. Denna konvention skall stå öppen för anslutning av stat som är intresserad att vårda och att ändamålsenligt utnyttja de levande tillgångarna i Östersjön och Bälten, under förutsättning att staten inbjudits därtill av de fördragsslutande staterna. Anslutningsinstrumenten skall deponeras hos depositarieregeringen.

Artikel XVIII

1. Denna konvention träder i kraft den nittionde dagen efter det att fjärde ratifikations- eller godkännandeinstrumentet deponerats.

2. Sedan denna konvention trätt i kraft enligt paragraf 1 i denna artikel, träder den i kraft för varje annan stat, vars regering deponerat ratifikations-, godkännande- eller anslutningsinstrument, den trettonde dagen efter dagen för deponeringen hos depositarieregeringen.

Artikel XIX

När som helst efter det att fem år förflutit från tidpunkten för denna konventions ikraftträdande kan fördragsslutande stat frånträda konventionen genom skriftligt meddelande till depositarieregeringen. Frånträddandet träder i kraft för den fördragsslutande staten den 31 december året efter det år, under vilket depositarieregeringen underrättades om uppsägningen.

Artikel XX

1. Depositarieregeringen skall underrätta alla signatärstater och anslutna stater

a) om undertecknanden av denna konvention och om deponeringar av ratifikations-, godkännande- och anslutningsinstrument liksom om överlämnade förklaringar,

b) om dagen för konventionens ikraftträdande,

c) om förslag att ändra konventionen, om mottagna underrättelser om godkännanden och om ikraftträdandet av sådana ändringar,

d) om underrättelser om frånträddande.

2. Originalen till denna konvention skall deponeras hos Folkrepubliken Polens regering som skall översända bestyrkta avskrifter till regeringarna i alla signatärstater och i alla stater som anslutit sig till denna konvention.

3. Depositarieregeringen skall registrera denna konvention hos Förenta Nationernas sekretariat.

Till bekräftelse varav undertecknade befullmäktigade, därtill vederbörligen bemyndigade, underskrivit denna konvention.

Som skedde i Gdańsk den 13 september 1973 i ett exemplar på danska, finska, polska, ryska, svenska, tyska och engelska språken, vilka alla texter har samma vitsord.

För Konungariket Danmark

För Republiken Finland

För Tyska Demokratiska Republiken

För Förbundsrepubliken Tyskland

För Folkrepubliken Polen

För Konungariket Sverige

För Socialistiska Rådsrepublikernas Union

Slutakt rörande Östersjöstaternas diplomatiska konferens, hållen i Gdańsk i september 1973 för utarbetande av en konvention rörande fisket och bevarandet av de levande tillgångarna i Östersjön och Bälten

1. På inbjudan av Folkrepubliken Polens regering ägde en konferens rum i stadshuset i Gdańsk från den 4 till den 14 september 1973 för att utarbeta en konvention rörande fisket och bevarandet av de levande tillgångarna i Östersjön och Bälten.

2. Nedanstående stater var representerade med delegationer vid konferensen:

Konungariket Danmark,
Republiken Finland,
Folkrepubliken Polen,
Socialistiska Rådsrepublikernas Union,
Konungariket Sverige,
Tyska Demokratiska Republiken,
Förbundsrepubliken Tyskland.

3. Observatörer från nedanstående internationella organisationer var närvarande under konferensen:

Förenta Nationernas ekonomiska kommission för Europa,
Förenta Nationernas livsmedels- och jordbruksorganisation,
Förenta Nationernas miljöförhållningsprogram,
Internationella havsforskningsrådet,
Nordvästatlantiska fiskerikommissionen,
Sydostatlantiska fiskerikommissionen,
Förenade fiskerikommissionen.

4. Ordföranden i den polska delegationen, Dr. Romuald Pietraszek, valdes till konferensens ordförande.

5. Ordförandena i delegationerna utsågs till vice ordföranden under konferensen.

6. Konferensens sekreterare var den polske delegaten Przemysław Anders.

7. Konferensen tillsatte nedanstående underordnade organ:

Huvudkommittén

Ordförande: Herr Gero Möcklinghoff, Förbundsrepubliken Tyskland
Redaktionskommittén

Ordförande: Herr Andrzej Olszówka, Folkrepubliken Polen

Arbetsgruppen för fiskeriregler

Ordförande: Herr Zinovij Evientov, Sovjetunionen.

8. Till underlag för konferensens överläggningar förelåg ett konventionsutkast, ett protokoll från expertmötet som ägde rum i Gdańsk/Sopot från den 12 till den 15 juni 1973 samt synpunkter och förslag framförda av de i konferensen deltagande staterna.

9. När konventionsområdet diskuterades var konferensen överens om att området norr om en linje dragen enligt följande:

- a) Falsterbo fyr—Stevns fyr,
- b) Jungshoved-Bøgenæssand,
- c) Hestehoved fyr — Maddes Klint,
- d) Skelby kyrka — Flinthorne Odde,
- e) Kappel kyrka — Gulstav,
- f) Ristingehals — Ærøhale,
- g) Skjoldnæs — Pøls Huk,
- h) Christian X:s bro i Sønderborg,

och söder om en linje dragen enligt följande:

- a) Hasenøre Hoved — Gniben Odde,
- b) Korshage — Spodsbjerg,
- c) Gilbjerg Hoved — Kullen,

skulle av kommissionen i dess arbete betraktas som ett särskilt område.

Konferensen var också överens om att kommissionen, när den avger sina rekommendationer, bör beakta det faktum att från biologisk synpunkt nämnda område utgör ett övergångsområde mellan egentliga Östersjön och Nordsjön.

10. Som ett resultat av de överläggningar som återges i kommittéernas och arbetsgruppens rapporter samt av plenarmötena förberedde och öppnade konferensen för undertecknande en konvention rörande fisket och bevarandet av de levande tillgångarna i Östersjön och Bälten.

11. De fördragsslutande staterna uppmärksammade att ingen av dem för närvarande hävdar jurisdiktion utanför en gräns om tolv nautiska mil från de linjer, från vilka de fördragsslutande staterna beräknar bredden av sitt territorialhav.

De fördragsslutande staterna var överens om att konventionen bör ses över för det fall någon av dem i framtiden kommer att hävda en vidare jurisdiktion.

12. Konferensen antog också en resolution på grundval av sina överläggningar.

13. Vid konferensens avslutning riktades ett uppriktigt tack till Folkrepubliken Polens regering för dess stora gästfrihet.

14. Texten till denna slutakt, som i ett originalsexemplar avfattats på danska, finska, polska, ryska, svenska, tyska och engelska språken, skall jämte bifogade text av konventionen rörande fisket och bevarandet av de levande tillgångarna i Östersjön och Bälten deponeras hos Folkrepubliken Polens regering. Folkrepubliken Polens regering skall sända en bestyrkt avskrift av denna slutakt samt av konventionen till var och en av de stater som inbjudits att sända ombud till konferensen.

Till bekräftelse varav ombuden för de deltagande staterna underskriver denna slutakt.

Som skedde i Gdańsk den 13 september 1973.

För Konungariket Danmark

För Republiken Finland

För Folkrepubliken Polen

För Socialistiska Rådsrepublikernas Union

För Konungariket Sverige

För Tyska Demokratiska Republiken

För Förbundsrepubliken Tyskland

